

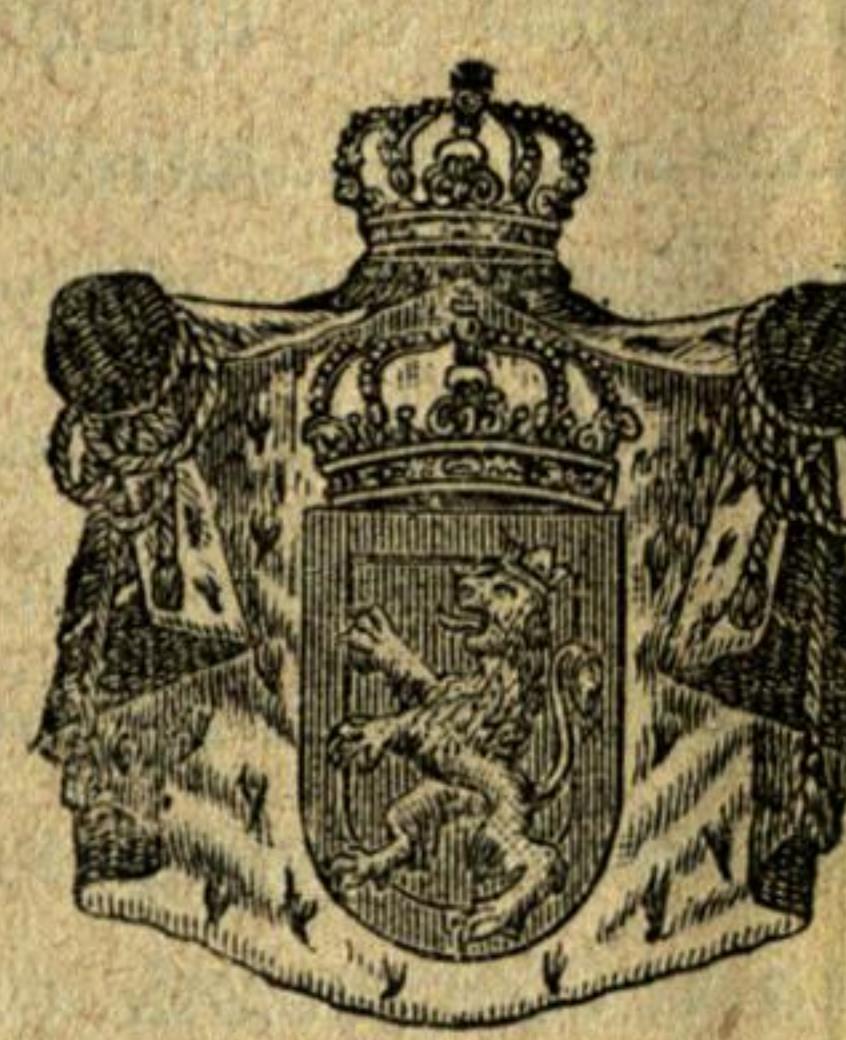
ДЪРЖАВЕН ВѢСТНИКъ

„ДЪРЖАВЕН ВѢСТНИКъ“

ще излѣза

за сега дваждъ въ седмицата:
въ Срѣда и Събота.

Поръчки и писма
за „Държавенъ Вѣстникъ“
се испращатъ
до Администрацията
въ Министерството на Народното Просвещение.

Цѣната на

„Държавенъ Вѣстникъ“
за до 1-и Януари Е:
Въ Княжеството 10 фр.
За граница 12 „

ЗА ВСЯКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща:

За единъ гармоненъ редъ за шрвтизъ
три пъти по 30 сант., а за всякий
послѣдующий — 20 сантими.

Година II.

София, събота 6-и декември 1880 г.

Брой 89.

По Военното Министерство.

УКАЗЪ

№ 130.

Ний Александър I.

По Божията милост и волята народа

Князъ на България.

Народното Събрание прие Ний утвърдихши и утвърдявами следующий

ЗАКОНЪ

за

ЗЕМАНЕ НОВОБРАНЦИ ВЪ БЪЛГАРСКАТА
ВОЙСКА.

§ 1. Мажкото население, безъ разлика на вѣроисповѣданіе, поддѣжи на военна тегоба.

§ 2. Откупване съ пари и замѣняване съ доброволци не се допушта.

§ 3. Общото количество на хората, които трѣбва да поддѣлятъ войската, опредѣлява се всѣкоя година отъ Министерски Съвѣтъ и се обявява съ Височайши Указъ. Съгласно съ това става и распределението контингента по окръжията.

§ 4. За да се испълнява военната тегоба отъ населението, всѣкоя година се повиква само една възрастъ, а именно: младежитъ, които до 1-и Януари на тая година, въ която става набора, сѫ навършили двадесетъ години отъ дена на раждането си.

§ 5. Не се повикватъ на служба лишенитъ отъ политически и гражданска правдина, сѫщо и ония, които се намиратъ подъ сѫдъ и слѣдствие, докѣ се свърши тѣхното дѣло.

§ 6. Врѣмето, въ което трѣбва да стане наборътъ се опредѣля съ постановление отъ Министерски Съвѣтъ.

§ 7. Отъ цѣлото число на младежитъ, които сѫ стигли до исканната за повикване възрастъ (§ 4), трѣбва да се взима онова число, което е назначено споредъ расхвърлянието.

§ 8. Ако членъ на способнитъ за постъпване на служба излѣзе повече отъ колкото се иска по расхвърлянието, то жребието рѣшава, кой трѣбва да постъпи въ служба.

§ 9. Независимо отъ жребието, допуска се да постъпватъ въ служба и доброволци, които въ този случай се запасватъ въ общото число на повиканните лица по расхвърлянието.

§ 10. Лицата, които сѫ пожелали да постъпятъ като доброволци, дължни сѫ да отговарятъ на слѣдующите условия:

- да иматъ възрастъ отъ 20—30 години;
- да прѣставятъ свидѣтелство отъ своята община че сѫ благонадѣждни;
- по състоянието на здравето си да бѫдатъ способни за служба;
- да не подпадатъ въ тази година подъ наборъ и
- да не сѫ женени нито вдовци съ дѣца.

II. За срока на службата въ постоянните войски и запаса.

§ 11. Общий срокъ на военната служба за ония, които постъпватъ по повинност, се опредѣлява десетъ години, отъ които две години въ постоянните войски, а осемъ въ запасъ.

Забѣлѣжка. Исключение става за конниците, пионерите, фелдшерите, ветеринарите и моряците, които служатъ три години въ постоянните войски и пять години въ запасъ.

§ 12. За ония, които сѫ влѣзли въ войската по тегоба, срокътъ имъ се смята отъ първи денъ слѣдъ постъпването имъ въ войската.

§ 13. Показаний срокъ за службата въ § 12 се установява само за мирно врѣме; а въ врѣме на война всички, които се намиратъ въ войските, дължни сѫ да останатъ на служба до тогава, до когато то изисква нуждата.

§ 14. Долните чинове, които състоятъ на дѣйствителна служба, могатъ да се уволнятъ въ запасъ по цѣли части и предъди да свършатъ определенъ въ § 11 срокъ.

§ 15. Чиноветъ отъ запаса се повикватъ на дѣйствителна служба тогава, когато е необходимо да се усили съставътъ на войската.

Тѣ се повикватъ по рѣшението на Министерски Съвѣтъ съ Височайши Указъ. Долните чинове, когато се намиратъ въ запаса, могатъ да се повикватъ отъ Военниятъ Министъръ на учебни сборове на срокъ не повече отъ четири недѣли въ годината предъ цѣлото врѣме на стоянието имъ въ запаса.

§ 16. Ония лица отъ запаса, които занемътъ дѣлности по гражданска или общественна служба, освобождаватъ се отъ повикване на служба въ учебните сборове.

III За исключенията, отсрочките и правдините по носенето военната тегоба.

§ 17. Измежду лицата, които трѣбва да постъпятъ на служба, освобождаватъ се отъ пая за всѣкога:

- Ония, които по тѣлесенъ недостатъ или по болѣзнето разстройство, съвршенно сѫ неспособни за военна служба;
- Еднички способъ за работа синъ у неспособенъ баща за работа или у майка вдовица;
- Еднички способъ за работа братъ, който има или едно или нѣколко малки сирачета братя и сестри;
- Еднички способъ за работа внукъ, когато има дѣдо или баба, които нѣматъ способъ за работа синъ.

Забѣлѣжка 1. Хранениците, които сѫ припознати отъ гражданската или църковна власт за усиновени, и пасторцитъ на отчухите и машехите, които нѣматъ синове, броятъ се като родни синове.

Забѣлѣжка 2. Въ семействата, които исповѣдватъ мюслеманска вѣра, въ която е дозволено многоженството, всички дѣца на единъ баща броятъ се нераздѣлно като родни, и за единички синъ се брои само ония, който въ цѣлото семейство на баща си е единички.

Забѣлѣжка 3. Способъ за работа въ семействата се броятъ ония, които иматъ 18—35 год., съ исклучение съвсѣмъ неспособните за работа по тѣлесенъ недостатъ или по болѣзнето разстройство.

- Лица, отъ духовно звание (свещеннослужителите);
- Единъ отъ двамата братя, които поддѣлятъ на военна тегоба въ единъ и сѫщия наборъ;
- Голѣмий братъ отъ мюслеманските семейства, които тѣ сѫ женени и нѣматъ родители.

§ 18. Лишаватъ се отъ това право лицата, които иматъ право да се освобождаватъ по семейно положение:

- Ако членъ на хората, за испълнението на набора, се окаже по-малко отъ опредѣленото по расхвърлянието;
- Ако бащата или майката, дѣдото или бабата заяжатъ, че тѣ не поддѣржатъ семейството.

§ 19. Освобождаватъ се временно отъ служба:

- Лица, които се покажатъ, че сѫ недорасли още за нея, или които страдатъ отъ такива болести, които недозволяватъ да се освобождаватъ съвсѣмъ отъ службата, сѫщо и ония, които не сѫ се оправили отъ скорошното си болѣдуване; всички тия лица се освобождаватъ отъ службата само за една година.
- Младежи, които се намиратъ въ срѣдни и висши учебни заведения, както въ Княжеството, така и вънъ отъ прѣдѣлите му, докѣ свършатъ учебни курсъ, слѣдъ свършването на който независимо отъ възрастта имъ тѣ сѫ длѣжни да се явятъ при първи наборъ и споредъ установенъ редъ, ако се зематъ първите служатъ една година, а вторите шестъ месеца въ постоянните войски, а въ запасъ стоятъ до тридесетъ годишната си възрастъ.

Забѣлѣжка. Препиринтъ за съмнителни дипломи рѣшава Министерски Съвѣтъ.

IV. Съставяне призователни участъци.

§ 20. За да се извърши набора образуватъ се призователни участъци.

Въ всякой участъкъ влизатъ или частъ отъ окръжието, или цѣлото окръжение.

§ 21. Въ ония градове, гдѣто мажкото население надминува петъ хиляди души, съставяте се отдѣлни участъци.

§ 22. Въ всѣкокой призователенъ участъкъ се опредѣлява мястото, гдѣто ще се повикатъ и приематъ лица, които трѣбва да носятъ военна тегоба.

§ 23. Връхъ Министерството на Вътрешните Дѣла се възлага раздѣленето окръжията на призователни участъци и опредѣляването мястото, гдѣто ще стане повикването.

V. Записване въ призователните участъци.

§ 24. Всичъ лица, които трѣбва да носятъ военна тегоба, дължни сѫ да се записатъ, по свой изборъ, въ единъ отъ участъците на окръжието, въ което се намиратъ недвижимите имоти тѣхни или на родителите имъ, или въ ония участъкъ, гдѣто живѣятъ.

§ 25. Записването въ участъка става споредъ заявлението, което оня, който се записва, трѣбва да направи въ единъ отъ общинските съвѣти въ избраный призователенъ участъкъ.

§ 26. Всичъ лица отъ мажкото полъ, като достигнатъ 16-год. възрастъ, и не по-късно отъ 31-и Декември на тая година, въ която тѣ навършватъ 20-та си година, дължни сѫ да получатъ свидѣтелство, че сѫ се записали въ призователни участъци.

Забѣлѣжка. За своеуврѣменното записване въ призователните участъци за носене военната тегоба, въспоминанието въ учебните заведения трѣбва да се надгледватъ отъ Началници на заведенията, а слугите — отъ господарите имъ.

§ 27. Свидѣтелствата, че сѫ се записали въ призователни участъци, се издаватъ отъ надлѣжни кметъ.

§ 28. Въ свидѣтелствата за записването се записватъ:

- Името, бащиното име, фамилията или прѣкора и мясторождението на записани;
- Годината, мѣсецътъ и денътъ на рождениято му;
- Отъ какво е вѣроисповѣданіе;
- Видътъ на занятието му;
- Грамотенъ ли е, и въ кое учебно заведение се е учи и свършилъ образоването си; най-послѣ,
- Отъ кого, кога и подъ какъвъ номеръ е дадено свидѣтелството.

§ 29. Лицата, които сѫ показани въ § 26, когато ще се женятъ или постъпятъ въ Държавна или общественна служба, сѫщо и на служба у частни хора, дължни сѫ да прѣставятъ свидѣтелствата си, че сѫ записани въ призователните участъци.

VI. За съставянето призователните списъци.

§ 30. Призователните списъци въ всякой призователенъ участъкъ, се съставятъ отъ общинските съвѣти подъ наблюдението и ржководството на надлѣжните Околийски Началници.

§ 31. Общинските съвѣти, заедно съ Околийските Началници, отговарятъ за правилността и пълнотата на съставените отъ нихъ списъци за лицата, които поддѣлятъ на повикване въ служба. Ако би даде доказателство, че списъците сѫ съставени неправилно, сир. не сѫ помѣстени всичъ лица, които поддѣлятъ на повикване, то виновните се прѣдаватъ на сѫдъ.

§ 32. Въ призователните списъци се внасятъ всичъ лица, които сѫ достигли двадесетъ-годишната си възрастъ прѣзъ оная година, която прѣшествува на тая, въ която става повикването.

§ 33. Въ призователни списъкъ, срънущ името на всичко, тръбва да бъде записано:

- а) Годината и мъсцетът на рождениято му;
- б) Видът на занятието му;
- в) Грамотенъ ли е, и въ кое учебно заведение се е учили и свършил курса на образоването си;
- г) Мѣстото, гдѣто живѣе; най-послѣ,

д) Всичкиятѣ свѣдѣния за неговото семеинъ положение, които могатъ послужи за неговото освобождение отъ служба въ постоянната войска.

§ 34. Възрастта се опредѣлява по матрическия книги, но ако такива нѣма, по казваньето на съселяните.

§ 35. Ако показваньето на съселяните е съсъмъ несъгласно съ възрастта, или же ако има съмнѣние за правилността имъ, то Приемателната Комисия сама опредѣлява възрастта по вънканшнъ изгледъ.

§ 36. Лицата, на които е възложено да съставляватъ призователни списъци, водятъ особени списъци за ония, на които възрастта тръбва да се опредѣли отъ Приемателната Комисия по вънканшнъ изгледъ.

§ 37. Съставянето призователни списъци въ всѣкъ призователенъ участъкъ, тръбва да бѫде свършенъ до 1-й Априлъ. Послѣ списъците се показватъ или заливатъ на видно място въ градовете и селата за общо знаене въ продължение на три недѣли.

§ 38. Всѣкому се дозволява прѣзъ три-тѣхъ недѣли, отъ дня на обнародваньето списъка, да заявява противъ забѣженитетѣ упушения и нерѣности. Тия заявления тръбва да се записватъ отъ лицата, които сѫ съставлявали списъците, въ особени книги и да се провѣрятъ въ продължение на седемъ дни, и, ако заявлението излѣзе правилно, да се поправи погрѣшката веднага.

§ 39. Околийските Началници тръбва да съставляватъ два списъка: единъ за доброволците, а други за лицата, които тръбва да постъпятъ по тегобата.

§ 40. До 10-й Май призователни списъци, които сѫ съставени въ призователни участъци, тръбва да бѫдатъ представени на Окръжните Съвѣти за разглеждане.

§ 41. Окръжните Съвѣти въ пълни си съставъ, подъ предсѣдателството на Окръжни Управители, провѣрватъ правилността и пълнотата на призователни списъци и поправятъ недостатъците, които би се оказали.

§ 42. Слѣдътъ провѣрката на призователни списъци, Окръжните Управители представляватъ до 1-й Юлий въ Министерството на Вътрѣшните Дѣла свѣдѣния за общото количество на лицата, които сѫ внесени въ призователни списъци отъ повѣреното имъ окръжие, и отдельно за лицата отъ всѣкое вѣроисповѣдане.

§ 43. Окръжните Управители отговарятъ за редовността на съставенитѣ въ тѣхните окръжия призователни списъци.

VII. За расхврълянето годишното повикванье.

§ 44. Слѣдъ като се получатъ свѣдѣния за количеството на ония, които подлежатъ на повикване въ окръжията, Военното Министерство заедно съ Министерството на Вътрѣшните Дѣла распредѣлява годишното повикване по окръжията, като показва по колко отъ всѣкое вѣроисповѣдане тръбва да се вземе отъ всѣкое окръжие отдельно.

§ 45. Расхврълянето годишното повикване между ръководителите участъци се прави отъ Окръжните Съвѣти подъ предсѣдателството на Окръжни Управители, съразмѣрно съ количеството на лицата, които сѫ внесени въ призователни списъци на участъците.

VIII. За повикването.

§ 46. Приеманьето въ служба новобранците се извршва отъ особна комисия, която назначенъ дѣйствието си отъ първи денъ, който е назначенъ за приемане.

§ 47. Назначаваньето дена, въ който се назенва приемането, сѫщо и срока, въ който приемането тръбва да се свърши, става съ Указъ на Негово Височество Княза по предложение отъ Министерския Съвѣтъ.

§ 48. Като се обяви началниятъ денъ за приемането Окръжните Управители назначаватъ въ участъците призователни дни и распореждатъ се за повикването въ опредѣленътъ денъ всичкиятѣ лица, които сѫ внесени въ призователни списъци, въ онова място, гдѣто за всѣкокъ участъкъ ще стане повикването.

§ 49. Отъ явяваньето въ Приемателната Комисия се освобождаватъ:

а) Лица, които сѫ тѣжко болни, ако представятъ свидѣтелство отъ доктора или отъ селските старѣйшини, че състоянието на тѣхното здравье не имъ дозволява да дойдатъ лично въ Приемателната Комисия;

б) Ония, които се учрѣдятъ въ срѣдни и висши учебни заведения въ Княжеството и вънъ отъ него, до свършика на образованьето имъ.

§ 50. Лицата, които не сѫ се явили въ Приемателната Комисия и не сѫ представили законни причини за своето неявяванье, бройтъ се като избѣгнили отъ исполнението военната тегоба, и поради това се прѣдаватъ на сѫдъ по распореждението на окръжните управители.

§ 51. Приемателната Комисия дѣйствува подъ предсѣдателството на Окръжни Военни Началници, или на друго лице, назначенъ отъ Военни Министъръ.

§ 52. Членове въ Приемателните Комисии сѫ Околийските началници, всѣкъ въ повѣрената му околия, по два члена отъ крѣпостни и общински съвѣти, единъ граждански докторъ и единъ военни.

Всички тия членове иматъ право да гласоподаватъ.

§ 53. Окръжните Управители засѣдаватъ въ Приемателните Комисии само въ ония окръжия, които не сѫ раздѣлени на околии.

§ 54. Когато става приеманьето въ участъци, съставени отъ градско и селско население, единъ отъ членовете на общинскиятѣ съвѣти тръбва да бѫде отъ числото на градските, а други отъ числото на селските жители.

§ 55. Когато става приеманьето въ призователни участъци, въ които нѣма градско население, и двата члена отъ общинскиятѣ съвѣти тръбва да бѫдатъ отъ числото на селските жители.

§ 56. Както членовете отъ окръжните съвѣти, така и членовете отъ Общинските Съвѣти, се назначаватъ отъ окръжните управители.

§ 57. Докторите, които влѣзватъ въ състава на Приемателните Комисии се назначаватъ: военни — отъ Военни Министъръ, а граждансъ — отъ Министра на Вътрѣшните Дѣла.

§ 58. Въ ония окръжия, гдѣто не могатъ се назначи военни доктори въ Приемателните Комисии, и двамата доктори могатъ да бѫдатъ отъ гражданското вѣдомство. Военното Министерство за благовѣрмено извѣстява Министерството на Вътрѣшните Дѣла, въ състава на кои комисии тръбва да бѫдатъ назначени доктори отъ гражданското вѣдомство, на място военни.

§ 59. Всичкиятѣ въпроси, които би се подигнели въ Приемателните Комисии, решаватъ се по вишегласие, а въ случай, когато гласовете излѣзатъ равни, гласътъ на представителятъ е рѣшающъ.

§ 60. За да се подведѣтъ новобранците подъ клѣтва, въ Приемателните Комисии тръбва да бѫдатъ повикани священици, моли и раввии. Тия лица нѣматъ право да гласоподаватъ.

§ 61. Приемателната Комисия, щомъ пристъпи къмъ работата, най-напредъ опредѣлява възрастта по вънканшнъ изгледъ на лицата, за които се спомена въ § 35.

§ 62. Възрастта по вънканшнъ изгледъ се опредѣлява въ Приемателната Комисия по вишегласие.

§ 63. Лицата, които ще се признаютъ за недостигнили до възрастта на повикваньето и които иматъ по-вече отъ изискваньето години, се заличаватъ отъ приемателни списъци и се распушчватъ.

§ 64. Като се свърши опредѣлението възрастта по вънканшнъ изгледъ, Приемателната Комисия пристъпва къмъ опредѣляване правата на лицата, освобождение за извѣстно време, слѣдъ истичаньето на което пакъ има да постѫпятъ въ нея.

§ 65. Слѣдъ свършика на тая провѣрка прѣдсѣдателъ на Приемателната Комисия провѣрява по списъка ония, които сѫ се явили при повикваньето, като захване най-напредъ отъ доброволците.

§ 66. Прѣдсѣдателътъ, като чете тия списъци, прочита и всичкиятѣ бѣлѣжи, внесени въ призователни списъци, за да покаже, на кого отъ повиканите, каква правдина и на какво основание се пада.

§ 67. Когато се провѣрятъ по списъка кои отъ повиканите сѫ се явили, Приемателната Комисия назенва да приемва за служба; при това, приеманьето се назенва съ медицинското прѣглѣдане доброволците.

§ 68. Слѣдъ подпълнението една част отъ изискваното количество новобранци по расписанието съ доброволци, комисията подпълнява останалото по расписанието количество съ ония 20 год. момци, които сѫ излѣзли способни по свое физическо състояние, при това ако и такива излѣзатъ по-много отъ колкото се иска по расписанието, то между тѣхъ се хврѣля жребие; и наопаки — недостигътъ се подпълнува отъ такива 20 годишни момци, на които сѫ дадени права по семеинъ положение и сѫ освободени отъ служба за всѣкокъ или временно, споредъ възбуденитетѣ въ комисията прѣпирни, които въ тоя случай сѫ се рѣшавали по вишегласие.

§ 69. Прѣди да се начене изважданьето жребието, прѣдсѣдателътъ провѣрява приготвените номерирани билети съ числото на внесенините въ призователни списъци лица, които подлежатъ да се приематъ въ служба. Слѣдъ това, при прѣглѣданьето имъ отъ прѣдсѣдателя, билетите се скъватъ, размѣсватъ и пускатъ въ санджчето.

§ 70. При изважданьето жребието лицата отдельно се извикватъ отъ прѣдсѣдателя по оная послѣдователностъ, по която сѫ тѣ записани въ призователни списъци. Всѣкъ отъ повиканите изважда си номера на жребието. Извадениятъ най-напредъ се прочита високо отъ единого изъ членовете на комисията заедно съ името на лицето, което го е извадило, постъ се дава отъ члена на комисията, за да го провѣри и забѣгъжи въ призователни списъци, и най-послѣ се дава на оногова, който го е извадилъ.

§ 71. Изважданьето номерните жребии тръбва да се свърши въ единъ денъ.

§ 72. При изважданьето номерните жребии тръбва да се вардѣтъ сгѣдующите правила:

- Санджчето тръбва да е турнато на открито място;
- Номерните жребии се изваждатъ публично;
- Ония, който изважда жребии, тръбва рѣжката си да отголи до лакътя;

г) Освѣнъ тоя, който изважда жребието, никой нѣма право да се доближава до санджчето;

д) Всѣкъ изважда жребии само единъ пътъ. Ония, който е извадилъ жребии, носи тегобата споредъ извадениятъ номеръ, даже ако го е извадилъ и по нѣкакво недорѣзане прѣди да му дойде редътъ.

§ 73. Медицинското прѣглѣдане доброволците и новобранците става споредъ изработените „Наставления за докторите въ приемателните комисии“, изработени отъ Върховни Медицински Съвѣти надъ което тръбва да наблюдава комисията.

§ 74. Ония, които прѣзъ врѣмето на прѣглѣдането, казватъ, че страдаатъ отъ епилепсия или друга нѣкая скризна болѣсть, която имъ прѣтичува да службятъ въ войската, ако има съмнѣние въ това, прѣпращатъ се отъ комисията въ най-близката болница, за да се испита способността имъ за носене военната служба.

§ 75. Показанията на докторите относително прѣглѣданите лица, че сѫ способни или не за служба, въ съмнителни случаи немогатъ да бѫдатъ задължителни за приемателната комисия.

§ 76. Прѣзъ врѣмето на медицинското прѣглѣдане лицата, които се приемватъ, прѣдсѣдателътъ на комисията, или лицето, на което е той поръчилъ своята дѣлжностъ, прави веднага забѣгъжка срѣнъ името на всѣкого отъ прѣглѣданите „годенъ за дѣйствителна служба“, „освободенъ отъ дѣйствителната служба на еди-какъвъ срокъ по еди-каква си болѣсть“, „освободенъ за всѣкога отъ носене военната тегоба по еди-коя болѣсть или телесенъ недостатъкъ и съгласно съ еди-кой си пунктъ отъ наставленията за докторите въ приемателните комисии“, „признатъ за неспособенъ да носи военната служба по ради малкиятъ му рѣстъ“.

§ 77. Лицата, които сѫ признати за способни за военната служба и които сѫ влѣзли въ състава на исканото число отъ участъка новобранци, бройтъ се за приети на служба и се записватъ веднага въ приемателната распис.

§ 78. Въ приемателната распис, заедно съ името и фамилията на приетия, записватъ се и свѣдѣнната, които сѫ необходими за съставяне послужнитъ му списъкъ.

§ 79. Всѣкому, който е участвовалъ въ повикването, но не постѫпилъ на служба въ постоянните войски, се дава свидѣтелство, че се е явилъ да испѣлни военната си тегоба; а именно:

а) На признатия като съвѣршено неспособенъ за служба безсрочно свидѣтелство за освобождението му за винаги отъ службата;

б) На ония, които сѫ били взети по причина, че е имало излишъкъ, безсрочно за това свидѣтелство, като се означи въ него и номерътъ на жребието му;

в) На лицата, които сѫ получили временно освобождение отъ постѫпваньето имъ въ служба, временно свидѣтелство съ точно обозначение, за какво е то дадено и кога се свърши срокътъ му.

§ 80. Въ работите на Приемателната Комисия влѣзва и това, да прочете въ всеуслышание списъка на приетите въ дѣйствителна служба новобранци и да приведе послѣдниятъ подъ клѣтва споредъ притурената при тоя законъ форма.

писите на всичките членове отъ приемателната комисията пази се у Окръжните Военни Началници, а прѣписи отъ тѣхъ, засвидѣтелствовани отъ предсѣдателя, се даватъ на Окръжните Управители за знание и ржководство.

§ 85. Предсѣдателитѣ на приемателните комисии, сѫщо и Окръжните Управители всѣкой день съобщаватъ съ телеграмми на своите Министри за вървежа на приемането новобранците, или, ако нѣма въ мѣстото телеграфни станции, съ нароченъ човѣкъ се занасяте телеграммите до най-ближната телографна станция всѣкой денъ.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 25 ноември 1880 година.

Александъръ.

Военният Генералъ Эрпротъ.

КЛѢТВА

за

ХРИСТИЯНСКИТЪ ВОЙНИЦИ (долни чинове)

Обѣщавамъ се и се кълна въ Името Всемогущаго Бога, че азъ, който съмъ повиканъ въ редовете на войската на Българското Княжество, ще слугувамъ честно и вѣроно на Негово Височество Български Князъ, и, като испытвамъ точно и безпрекословно всичките МУ заповѣди, нѣма да пожали живота си, както въ мирно време за запазване реда и законите на страната, тѣй сѫщо и въ война противъ враговете на моето отечество; — въ свидѣтелство на което цѣлувамъ Кръста и думитѣ на Святото Евангелие. Аминъ.

КЛѢТВА

за

МОХАМЕДАНИТЪ ВОЙНИЦИ (долни чинове)

Обѣщавамъ се и се кълна въ името на Всемогущий Богъ въ присъствието на Високославния Коранъ, като произнасямъ клетвата: „валлахи, биллахи, таллахи,” въ това, че азъ, който съмъ повиканъ въ редовете на войската на Българското Княжество, ще слугувамъ честно и вѣроно на Негово Височество, Български Князъ и като испытвамъ точно и безпрекословно всичките МУ заповѣди, нѣма да пожали живота си, както въ мирно време за запазване реда и законите на страната, тѣй сѫщо и въ война противъ враговете на моето отечество, — въ свидѣтелство на което цѣлувамъ Преславния Коранъ. Аминъ.

КЛѢТВА

за

ВОЙНИЦИТЕ (ДОЛНИ ЧИНОВЕ) ОТЪ ИЗРАЕЛЕВО ВѢРОИСПОВѢДАНIE

Обѣщавамъ се и се кълна въ Всемогущия Богъ Израилевъ и въ Неговите Заповѣди, за това, че азъ, който съмъ повиканъ въ редовете на войската на Българското Княжество, ще слугувамъ честно и вѣроно на Негово Височество Български Князъ, и, като испытвамъ точно и безпрекословно всичките МУ заповѣди, нѣма да пожали живота си, както въ мирно време за запазване реда и законите на страната, тѣй сѫщо и въ война противъ враговете на моето отечество, — въ свидѣтелство на което цѣлувамъ думитѣ на Заповѣдите. Аминъ.

УКАЗЪ

№ 126

Ний Александъръ I.

Съ Божия милост и волята народна

Князъ на България.

Народното Събрание прие, Ний утвърдихъ и утвърдявамъ следующий

ЗАКОНЪ

за

наказания на престъпленията и престъпниките по испълнение военната тегоба.

§ 1. Лицата, които сѫ длѣжни да се явяватъ въ привателните участъци (§§ 25 и 26) въ случай ако не испълнятъ тѣзи сѫ длѣжности въ продължение на тая година, когато извршватъ двадесетата си година, подпишатъ подъ парична глоба, не по-вече отъ петъдесетъ франка, по присъдата на мировий съдия.

§ 2. Лицата, които подлежатъ на постъпване въ войската и не се явяватъ предъ приемната комисия до назначения срокъ, ако не представятъ законни причини за

неявяването си, ако се лишаватъ отъ правото да теглятъ жребие (§§ 70 и 71), подпадатъ:

а) Признатитѣ способни за служба, слѣдъ като се зачислятъ въ нея — подъ дисциплинарно наказание, по усмотрѣнието на военното имъ началство.

б) Признатитѣ неспособни за военната служба, — на парична глоба не по-вече отъ двѣстѣ фр. по присъдата на мировий съдия.

§ 3. Ония които при свидѣтелствоването обявяватъ че иматъ нѣкои скрити болѣсти, които имъ препятствува да испытваватъ военната служба, ако при испитването въ болницата сѫ окажать лѣжливи заявленията имъ, подпадатъ, послѣ зачислението имъ на служба, подъ дисциплинарно наказание по усмотрѣнието на военното началство.

§ 4. Лицата, които съ цѣль да избѣгнатъ отъ военната служба сами, или съ помощта на друго, си правятъ рани или по другъ начинъ повреждатъ здравието си, затварятъ се въ тѣмница отъ една до три години.

§ 5. Ония лица, които се ламиратъ въ запаса и не се явяватъ въ годишните учебни сборове (§ 15), безъ да представятъ за гоха законни причини предъ приемателните комисии, даватъ се на съдъ отъ предсѣдателитѣ на рѣчените комисии. Ако съдътъ ги признае за виновни, наказватъ се съ затворъ отъ петнадесетъ до шестдесетъ дни, или съ глоба отъ тридесетъ до тридесетъ и петъ франка.

§ 6. Ако резервистъ при мобилизацията войската, безъ законни причини се отклонява, считать се военни дезертири (бѣглеци) и сѫ прѣследваватъ като таквизъ.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 25. ноември 1880 година.

Александъръ.

Военният Генералъ Эрпротъ

УКАЗЪ

№ 681.

Ний Александъръ I.

По Божия милост и волята народна

Князъ на България.

— Прогласявамъ Народното Събрание прие, Ний утвърдихъ и утвърдявамъ следующий

ЗАКОНЪ

за

Пограничното карантинно санитарно управление въ Княжество България.

Чл. 1. Българското Княжество приема да се придържа до общите начала, изложени въ международната Конвенция отъ 3 февр., 1853, (противъ чумата, хълтата треска и холерата) заключена между Турция отъ една страна и разни други държави отъ друга страна. То се обвръзва въ сѫщото време да положи въ дѣйствие всичките административни мѣрки, които сѫ постановени отъ Конвенцията и опреѣдѣлени въ допълнителните международни правила.

При подробното полагане въ дѣйствие на вишеозначените мѣрки, ще се взематъ подъ внимание мѣстните нужди на страната и автономическите права.

Чл. 2. Съобразно съ статия I-ва на поменатата конвенция, Княжеството ще се грижи да предопазва границите си по сухо, отъ болни или съмнителни въ санитарно отношение съсѣдни земи, и ще постави подъ карантина всичките произведения и иѣща, които идатъ отъ подобни страни.

Чл. 3. Относително до крайбрѣжията на Княжеството, княжеското правителство се задължава, съгласно съ статия 8 на Конвенцията, да учреди въ градъ Варна, едно централно карантинно - санитарно агенство, управляемо отъ единъ докторъ медицини, отвѣтственъ за дѣлата си и имѣющъ подъ заповѣдите си единъ секретарь, нѣколко второстепени чиновници и достатъчно число санитарни пазачи.

Чл. 4. Това централно управление ще бѫде допълнено съ учреждението на единъ карантинно — санитаренъ съдъ, съставенъ отъ шестъ члена: директоръ на карантинно — санитарното агенство, окръжниятъ медикъ, предсѣдателъ на градскиятъ съдъ, градски докторъ, предсѣдателъ на окръжниятъ съдъ, и окръжниятъ управител, който ще бѫде предсѣдателъ на Синатарниятъ Съдъ (Статия VIII) на Конвенцията).

Чл. 5. Всякий отъ Консулите на европейските сили въ Варна, взема участие въ разискванията на карантинно-санитарните съдъ като делегатъ на своята страна, колкото пакъ би счѣлъ това за нужно (въ време на епидемия и епизоотия), съ цѣль да дава разяснения и свѣдѣния, и да исказва мнѣнието си върху санитарното състояние на своята страна (Статия VIII ал. 2. на Конвенцията).

Чл. 6. Въ Варненското пристанище ще да се отвѣти едно уединено място за корабите, които ще трѣбва да вардятъ карантинна. Ще се направятъ тоже единъ лазаретъ и широки магазини, построени тѣй щото да можатъ да послужатъ въ случаите на епидемия, за пассажерите и стоките.

Въ Балчикъ ще има единъ санитаренъ чиновникъ, който ще бѫде Медикъ; той ще бѫде подпомаганъ отъ

пристанционнитъ капитанъ и отъ нѣколко изъ между никакъ чиновници. Въ тая станция корабите ще бѫдатъ визитирани, и ония които би имали една не чиста патента или би били подозрѣвани, ще се отвеждатъ подъ стража, до Варненското Карантинно санитарно управление.

Чл. 7. Върховнитъ Медицински Съдъ при Министерството на Вътрѣшните Дѣла, ще опреѣдѣли и означи всичките подробности на упоменутата въ чл. 6 санитарна служба, чрезъ специални правила и инструкции съставени на основание на общите международни правила.

Всичките тия прикази ще иматъ сила на законъ и ще бѫдатъ изпълнявани отъ санитарните чиновници.

Чл. 8. Освѣнъ предписанията за които се говори въ предидущий членъ, всѣкоя мѣрка, която би била предложена отъ Международнитъ Цариградски Съдъ, въ случаите на епидемия, чрезъ Княжеското Министерство на Външните Дѣла, ще се полага въ дѣйствие.

Чл. 9. Санитарното Управление покрай морските и край дунавските бѣргове, ще бѫде поставено подъ непосредствената власт на Министерството на Вътрѣшните Дѣла, представляванъ отъ Върховнитъ Медицински Съдъ. Назначаванията на служба въ това управление, както и уволняванията щеставатъ съ княжески Указъ, по предложението на Конвенцията.

За медицинските длѣжности на това управление ще бѫдатъ представени опитни и искусни доктори въ медицината.

Чл. 10. Карантинно-санитарниятъ докторъ е начальникъ на цѣлото дѣйствуващо управление по крайбрѣжното и е отговоренъ за дѣлата на това управление. (Ст. III на Конвенция). Той има подъ заповѣдта съ всичките чиновници на управлението.

Чл. 11. Карантинно-санитарниятъ Съдъ има контролъ на цѣлото управление и наблюдава полагането въ дѣйствие на общите или частни правила, относящи се къмъ санитарната полиция. (Ст. VI, на Конвенцията).

Чл. 12. Въ случаите на нарушение на правила, които се изпълняватъ отъ страна на чиновници, Карантинно — санитарниятъ Съдъ имъ налага дисциплинарни наказания, и когато стане нужда Съдътъ дава подъ съдъ нарушителятъ, съ позволението на Министерството.

Въ управлението на обязанностите си, Санитарниятъ Управителъ е подъ прямиятъ надзоръ на Върховнитъ Медицински Съдъ.

Чл. 13. Съдътъ има специална мисия да означава мѣрките, които трѣба да се взематъ въ случаите на нашествие или на опасност отъ напастите епидемически болѣсти. — Както Съдътъ, тѣй и Директоръ иматъ за длѣжност да взиматъ постоянно съвѣдѣния за общото здравие. (Ст. VIII, на Конвенцията).

Чл. 14. Карантинно — санитарниятъ Директоръ, въ обикновено време, прерща всѣките мѣсецъ до Медицинскиятъ Съдъ рапорти върху санитарното състояние въ въвѣренното му Управление. Въ случаите на епидемия той ще изпраща подобни рапорти всѣка седмица, даже и всѣките дни.

Всичките съвѣдѣния, които се получаватъ отъ Медицинскиятъ Съдъ ще бѫдатъ чрезъ Министерството на Външните Работи съобщавани на Международнитъ Съдъ въ Цариградъ. Въ случаите на голѣма нужда, самий санитаренъ съдъ може пряко да се отнесе до Международнитъ Съдъ, като сѫщевременно съобщи на Медицинскиятъ Съдъ за станалите съвѣдѣния (Ст. III, на Конвенцията).

Чл. 15. Инспекцията поставена отъ (ст. X Конвенция) международнитъ правила ще се извърши отъ единъ изъ членовете на Върховнитъ Медицински Съдъ.

Чл. 16. Въ врѣме на инспекция отъ страна на Международнитъ Съдъ въ Цариградъ, или отъ страна на силите, които сѫ подписали Конвенцията, Директоръ е обязанъ да достави на делегатъ нуждните съвѣдѣния, и да ги подпомогне за извършването на мисията имъ въ страната.

Той е обязанъ да има подъ внимание всячките бѣлѣжки, които му се направятъ подиръ инспекцията, и да се ползува отъ тѣхъ слѣдъ като вземе позволение отъ Медицинскиятъ Съдъ.

Чл. 17. Всичките санитарни такси и права, които се взиматъ по бѣлѣжките отъ Съдъ, ще бѫдатъ опредѣлени споредъ съществуващата тарифа на Международнитъ Съдъ. Сумите ще се винчатъ въ казната на Княжеството, което ще

От управлението на
Общественният Сгради
Обявление.
№ 1597

Управлението на Общественният Сгради, честь има да извѣсти на интересуващи се, че на 14 идущи декемврий, въ Канцеларията на Софийския Окръженъ Съдът що стане переторжка на становитъ на 10 ноемврий търгове за направата на мостоветъ на Ломското шоссе.

София, 20 ноемврий 1880 год.

Дълводителъ Т. Д. Марковъ.

3—(190)—3

Орѣховски Мировий Съдъ

Решение

№ 61.

1880 год. ноемврий 14-ий денъ

Азъ Мировий Съдия на Орѣховската околия, въ днешното си засъдание, сложихъ за разглѣдване дѣлъ № 2 относително за искътъ предъявенъ отъ г-на Петра Попова кассиеръ на Орѣховската земедѣлческа касса, противъ Дервишъ Дели Мусса бивши жителъ отъ Орѣхово а сега съ неизвѣстно мѣстожителство, за 2500 гроша които дължалъ на споменатата касса заедно съ процентитъ 9% отъ 1876 год. февруари 15-ий до днесъ

Призованието на отвѣтника Дели Мусса е направено отъ бившиятъ Орѣховски Окръженъ Съдъ съ трикратно публикуванье на призовката № 195 въ „Държавенъ Вѣстникъ“ брой 38 отъ настоящата година.

Въ засъданието се представи само тъжителецъ Поповъ, който моли да биде слушанъ, обясни че Дервишъ Дели Мусса въ 1876 год. февруари 15-ий съ расписка № 275 се е заелъ отъ земедѣлческата касса съ гроша 1500 и тъзи сумма съ процентитъ си 9% споредъ 22 членъ отъ уставътъ на кассата, до днесъ е станала гроша 2008 и 20 пари и тъй като дължникътъ не се е явилъ до днесъ да се исплати, за това моли да се постанови рѣшене на което основание да можи да му се продаде имуществото, което го има тукъ, за исплащане на дългътъ, при това да плати и съдебните разноски, които съ постъпвали и ще постъпватъ до окончателното исплащане.

Вследствие на горѣзложеното.

Като имахъ на гледъ право то което ст. 115 отъ Съдопр. по гражд. дѣла, предоставя на ищеща когато отсѫтствува одвѣтника;

Като имахъ на гледъ че отсѫтствието на дължника отъ засъданието не е извинено съ никакъвъ оправдателенъ актъ, то, за постановение на рѣшението, зехъ въ внимание.

1 Здравостта на записътъ съ който Дервишъ Дели Мусса се задължилъ на земедѣлческата касса, истинността на който записъ е достаточното доказателство срѣдъ дългътъ му.

2) Че привикване на дължника въ Съда е направено съгласно съ опредѣлението на 115 ст. § 3 отъ Врѣменните Съдебни Правила.

На това основание.

Въ Името на Негово Височество князътъ и
 Съгласно съ 71, 100, 115 и 116 ст. Съдопр. по
 гражд. дѣла. Задочно.

Рѣшихъ:

Усъждамъ Дервишъ Дели Мусса бивши жителъ отъ г. Орѣхово а сега съ неизвѣстно мѣстожителство, да заплати дългътъ си въ земедѣлческата касса отъ 1500 гроша заедно съ процентитъ 9% отъ 15-ий февруари 1876 година до денътъ на окончателното расплащане и съдебните разноски отъ франга 28 и 30 тридесетъ сантима.

Настоящето рѣшене, съгласно съ забѣлѣжката отъ първата статия на Съдопр. по гражд. дѣла, е неокончателно и не благодарната отъ него страна, споредъ 124, 125 и 132 членъ отъ сѫщето Съдопроизводство, има право на апелъ въ срокъ на единъ мѣсецъ отъ днесъ 14-ий ноемврий 1880 година.

Мировий Съдия С. И. Долговъ.

1—(199)—1

Ески-Джумайски мировий Съдъ

Призовка.

№ 62.

Ески-Джумайски мировий Съдъ, на основание на ст. 115 П. 3-й отъ Врѣменните Съдебни Правила, призовава Кираджоглу Хюсени отъ с. Киртлии, Ески-Джумайска околия, а сега живущъ въ Бургасъ, да се яви лично или чрезъ свой повѣренникъ въ съда въ срокъ до

четири мѣсека слѣдъ троекратното публикуванье на тая призовка, за да отговори на предъявения противъ него искъ отъ Харизана Радевъ отъ г. Ески-Джумай за 6900 гроша.

Въ случай на неявването му Съдътъ ще постъпи съгласно 281 ст. п. 1-й отъ Временните Съдебни Правила.

Г. Ески-Джумай. 22. октомврий 1880 г.

Мировий Съдия Сп. Грамадовъ,
 Секретарь В. Друмитъ.

2—(160)—2.

Русенски Окръженъ Съдъ.

Призовка.

№ 6910

Русенски Окръженъ Съдъ призовава Димитъ Мана очъ живущъ въ (Романия) въ градъ Букурещъ да се яви лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ залата на засъданията на тоя съдъ слѣдъ 4 мѣсеки отъ денътъ на постъпътното троекратно публикуване на настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“ съгласно ст. 115 п. 2 на Вр. Съдебни Правила за да даде обяснение и отговори на заявления срещу него искъ отъ Христаки Ганевъ жителъ и търговецъ въ Русе отъ 54 полемпериала по единъ записъ за гарантирване.

Въ случай на неявването съдътъ ще постъпи съгласно ст. 126, 127 и 281-284 отъ Вр. Съд. Правила.

Предсѣдатель Д. Мариновъ
 Секретарь П. А. Кърджиевъ.

3—(183)—3

Софийски Въззвиенъ Съдъ.

Призовка.

№ 854

Софийски Въззвиенъ Съдъ, съгласно 114 ст. отъ „Врѣменните Съдебни Правила“ призовава Ибрахима Пашаджика бившиятъ жителъ на г. Берковица, а сега живущъ въ Пари-градъ, да се представи лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ речението Съдътъ най-късно слѣдъ 4 мѣсека отъ трикратното публикуване на настоящата призовка, съгласно 115 ст. пунктъ 2 отъ „Врѣменните Съдебни Правила“ за да отговори на заявени срещу него искъ отъ Архимандрия Макария игументъ на Чипоровския Манастиръ за 67000 франка.

Въ случай че не се яви на означени денъ Софийски Въззвиенъ Съдъ ще постъпи съгласно 281 ст. отъ „Врѣменните Съдебни Правила.“

София, 18-ий ноемврий 1880 г.

Предсѣдасель Д. Павловъ
 Секретарь Асънъ Д. Икономовъ

3—(186)—3

Балчикски Мировий Съдъ.

Обявление

№ 424.

Азъ Мировий Съдия на Балчикската Околия, Варненски Съдебенъ Окръгъ, на основание испълнителниятъ издаденъ отъ бившиятъ Балчикски Окръженъ Съдъ на 6-ий юни 1880 година № 1211 и съгласно съ ст. 451, 452, 454 и 465 отъ Временните Съдебни Правила, обявявамъ, че подиръ два мѣсека отъ троекратното обнародване на настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 61 день ще да продавамъ съ наддаване къщата на Балчикскиятъ жителъ Сали Юзбашиевъ за удовлетворение иска хилядо триста и единъ гроша (1,301) на съжителъ му Петър Узуновъ.

Продаваемата къща е въ градътъ Балчикъ, едноетажна, съ три стаи, каменна, съ покривъ керамиденъ и съ дворъ около една лѣха мѣсто.

Същата е незаложена никому и наддаване ѝ ще съ почне отъ две хиляди гроша (2,000).

Желающитъ да я купятъ, нека се явятъ на поменжий срокъ въ вѣрението ми Съдъ.

Балчикъ, 28 октомврий 1880.

Мировий Съдия Г. Киверский
 Секретарь Д. Даракчиевъ

(1—(182)—3)

Видински Окръженъ Съдъ.

Обявление

№ 3767.

Леополдъ Печенка, Австро-Венгерски поданникъ, съ неизвѣстенъ личенъ описъ, бивши слуга (Келнеръ) въ

„Хотелъ Франс“ Ломъ-Паланка, около половината на мѣсецъ септемврий 1880. год. заминалъ за Австралия отъ г. Ломъ-Паланка, като е обвиненъ предъ Видинскиятъ Окръженъ Съдъ, за побой нанесенъ въ г. Ломъ-Паланка върху Михаила Ютича, сърбски подданикъ, и за сега като е неизвѣстно мѣстожителството му за да се подложи на предварително слѣдствие, то, съ това заедно се обявлява, че всякий, комуто е извѣстно, мѣстопребиванието на обвиняваний, е ябязанъ да покаже, гдѣ се той намира, на мѣстните полицейски власти, тѣзи послѣднитѣ се замоляватъ да го представятъ безотлагателно въ Видинскиятъ Окръженъ Съдъ за далнейшето производство по обвинението му.

Видинъ, 15. ноемврий 1880. г.

Предсѣдатель И. Титоровъ,
 Секретарь Орукинъ.

1—(184)—3

Обявление

№ 767.

Милю Каменовъ, жителъ отъ г. Ломъ, бившиятъ кръмаринъ въ сѫдътъ градъ, 24 годинъ, бой срѣдътъ, тѣло крупно, очи марки, мустаки малки, образъ пижли, отличителънъ бѣлѣтъ нѣма, като се незнае днешното му мѣсто жителство, то ся обявява съ това всѣкому, който би узналъ нѣговото настояще пребиване, дълженъ е да обади това на най-близките полицейски началства а тѣзи по-слѣднитѣ се задължаватъ да го представятъ безъ отлагане въ Видинскиятъ Окръженъ Съдъ за далнейшите производство, по обвинението му за безпатентното му продаване на пития.

Видинъ, 14 ноемврий 1880. год.

Предсѣдатель П. Титоровъ
 Секретарь Орукинъ.

Златишки Мировий Съдъ.

Обявление

№ 126.

Долуподписанътъ Златишки Мировий Съдия на основание на „Запорно писмо“, подъ № 21 издадено отъ бившиятъ Златишски Окръженъ Съдъ на 20-й януари 1880 год. обявявамъ че отъ днесъ до 61 (шестдесетъ и единъ) денъ ще се продаватъ чрезъ наддаване недвижими имоти на Делянъ Османъ отъ Златица, който се състои отъ една къща въ „Ристемъ Челеби Махала“ въ Златица, съпредѣлна съ къщата на Х. Мехмедъ Берберовъ, Ахмедъ Берберъ и пътъ, и една ливада 6 (шестъ) дюл. на мѣстността „Бараларъ“ подъ Карлово, съпредѣлна съ Карлиовския Орманъ ливадата на Османъ Гайдара и рѣка, за исплащане искътъ 2000 гроша и съдебни разноски 14 франка на Никола Неновъ отъ Златица. Наддаването ще се извѣрши въ канцеларията на засъданието ми, и книгите относящи се до продажбата ще съдъжатъ да сѫ всѣки денъ отворени освенъ въ празнични дни.

Златица 22 ноемврий 1880. г.

Мировий Съдия Т. Начовъ.

1—(188)—1

Обявление

„Учебна книга за ротнитѣ школи и пособие за унтер-офицеритѣ при обучението на младите солдати.“ Преработътъ отъ руски П. Мосаловъ цѣна 1½ фр. а съ превозваждане 1 фр. и 60 с.

Желающитъ да купятъ тая книга нека се отнесатъ въ г. Варна у канцеларията на Видинската дружина.

За ония които купятъ повече отъ 30 екземпляра има 10% устъпка.

(3—3)

МАГАЗИНЪ

ст. военно офицерски вещи
Николая Димитриевича Токарева
 на Дерабасовската улица, домъ № 13
 въ Одесса.